Жита! Пригадую...
Як сон... дитячий, золотий...
Схиляюся і падаю на землю,
І серце біля них кладу...

О дорогі мої!

Шуміть мені забуту казку,
П'яніть мене своїм диханням,
Щоб я упився і не знав,
Де зараз я,— чи на чужині,
Чи там, ах, там, в краю коханім.